

Guimerà

El dia 27 de març passat, diada del Divendres Sant, un grup de components de la Secció de Belles Arts, del Casal, realitzaren una excursió al típic poble de Guimerà, amb el propòsit de copsar sobre la cartolina blanca els racons més pintorescs i atraients que hi són en abundor.

Aprofitant l'avinentsa i l'amical acollida, per part d'ells, vaig anar-hi també, amb la finalitat de conèixer aquest poble, del qual ja tenia esment del seu tipisme i a la vegada esplaïar-hi la meua afecció fotogràfica.

Poc més de dos quarts de set eren quan empenquèrem la marxa envers la Llacuna, Santa Coloma de Queralt, on s'esmorzà, i després de fer una breu visita al poble reempenquèrem el camí passant per Vallfogona (on férem parada de retorn) i poc després érem arribats a lloc.

Arribats, doncs, a Guimerà, els novells artistes, un estol de noies i nois, s'escamparen per diversos indrets del poble i, plantant-hi els cavallets, es posaren mans a l'obra i, fins a l'hora de dinar, feren un bon forniment d'apunts i dibuixos ai carbó.

Encara que d'una guisa superficial i mancada de dades més concretes i interessants, per desconèixer-les, el poble de Guimerà mereix ésser narrat als qui no l'han visitat mai.

Aquest poble, d'aspecte molt característic, està situat a la riba dreta del riu Corb, a la comarca d'Urgell, província de Lleida. Assentat a 555 metres d'altura, compta amb un miler escàs d'habitants, certament molt acollidors i comunicatius amb els forasters que visiten el seu poble, la qual cosa d'un temps ençà és molt freqüent, particularment per fotògrafs i artistes pintors —d'aquests darrers àdhuc n'hi ha de fincats— atrets per les característiques especials de la seva construcció, que és una font abundosa a la inspiració pictòrica, per la varietat de temes que enclouen les seves rústegues parets i disposició escalonada dels seus carrers costeruts, la majoria d'ells coberts amb uns ponts d'una casa a l'altra per aprofitar l'espai, la particular fisonomia dels quals el fan un dels pobles més típics de les planes interiors de Catalunya, com també per conservar des de temps immemorials molts costums i creences tradicionals.

Un altre aspecte encuriós d'aquest poble, és que hi ha una gran quantitat de gossos i l'aclaració a la pregunta fou que hi ha també molts caçadors.

Apunt al natural d'un alumne de la Secció de Belles Arts, de la Societat "La Principal"

Endemés, Guimerà conserva com a monuments històrics, restes del castell i algunes construccions medievals, com la poria de l'antic recinte emmurallat, l'església parroquial, dedicada a Sant Sebastià, d'estil gòtic, com ho és també el convent de l'ordre del Cister de la localitat.

D'aquest poble han marxat i continuen marxant, si més no, ara amb menys nombre, molts dels seus pobletans atrets per la capital catalana i contràriament, les llars que ells abandonen passen a ser ocupades, en general com a propietaris, pels barcelonins que hi cerquen la tranquil·litat i el repòs de les seves vacances i d'altres diades assenyalades de l'any. Això ha fet que actualment les cases en venda no hi són en escreix i aquestes s'adinerin quelcom més, tot i que un preu de 35.000 pessetes per una casa de regulars dimensions i estat de conservació es consideri un xic pujat.

Dintre la rusticitat del poble, aquest compta amb els tres elements principals i necessaris per un habitacle, com són, l'electricitat —ja des de temps—, i darrerament suministre d'aigua i una xarxa de clavegueres.

Per tal d'embellir llurs cases, com així pensaven en fer-ho, alguns propietaris arrebossaven les façanes i parets fent desaparèixer d'aquesta guisa l'aspecte rústec i característic de la construcció, la qual cosa i amb molt d'encert, ha estat privada per manament oficial i, d'ara en endavant, s'ha de respectar i mantenir l'aspecte primitiu de les construccions

Es tracta, doncs, d'un poble les característiques especials i poc freqüents del qual, atrauen l'atenció del visitant menys afeccionat a les coses tradicionals de la nostra terra.

SERTSEM

SANYO

EL TELEVISOR
DE LAS

5.000 Ptas. MENOS

DISTRIBUIDOR EXCLUSIVO
PARA EL PANADÉS

SANYO

BAGES RADIO

MUEBLES

Almacenes

EL REMATE

Al servicio de los novios

Gran surtido en

DORMITORIOS

en todos los estilos

Proyectos y presupuestos
sin cargo
ni compromiso

batec
social

CONSEJO SUPERIOR DE «LA PRINCIPAL»

Acuerdos más importantes tomados en reunión ordinaria (31-3 y 9-4-70)

- Aprobación de Balance 1969 y Presupuesto General para 1970.
- Otorgar un plazo hasta el día 31 de mayo próximo, a fin de que puedan ser canjeados los vales-bonificación que obren en poder de los señores socios procedentes de las bonificaciones a entradas cine. Pasada dicha fecha, quedarán sin efecto ni valor alguno.
- Elección parcial de Directivos (publicada en Boletín anterior).
- Desestimar la petición de un señor socio para que pudiera acogerse a los beneficios otorgados a los que pasan de 65 años de edad, y lleven un mínimo de diez en activo, por considerar no llega a este mínimo.
- Convocar una reunión extraordinaria del Consejo Superior, a celebrar dentro del próximo mes de mayo, para tratar de una posible modificación de Estatutos de la Sociedad de Recreo y Cultura «La Principal».
- Conceder la confianza a la Junta Directiva para que gestione la provisión de un empleado ADMINISTRATIVO-GERENTE de la Sociedad, para que lleve el control general de la misma bajo la supervisión de la Junta. A tal efecto, que se anuncie en la prensa

y, previas pruebas de aptitud, puedan contratarse los servicios de posibles aspirantes al cargo.

- Desestimar la propuesta de la Sección Deportiva para que se les concediese pudieran participar en sus actividades deportivas personas NO socias de «La Principal», por no estar de acuerdo con ello lo que preceptúan los Estatutos Sociales.
- Desestimar asimismo la petición de la Sección Deportiva para que se les concediese una subvención anual de 50.000— ptas., vista la previsión del presupuesto de la Sociedad para el año 1970.
- Tomar debida nota de la comunicación del arrendatario del Salón-Café de la Sociedad, en el sentido de que a partir del día 31 de mayo próximo rescinde el contrato con la Sociedad. En vista de ello, se procede a nombrar una comisión compuesta por los señores Jocundo Admetlla, Andrés Rafols, Jaime Parera, Francisco Via y Julio Ripoll, quienes conjuntamente con el señor Presidente, estudien el caso que plantea la cuestión y posibles soluciones.
- Se acuerda que, a fin de supervisar y orientar la buena marcha económica de las Secciones, se proceda periódicamente durante el transcurso del año, a revisiones de cuentas de las mismas, por el señor Contador y otro Directivo de «La Principal».
- Se nombran asimismo a los señores Ramón Gusi Masachs y José Admetlla Miret, para revisar el Balance y cuentas de la Sociedad, del pasado ejercicio de 1969.

En cumplimiento de lo que preceptúa la vigente Ley de Prensa e Imprenta, (Art. 24, 1-2), publicamos, para información de nuestros asociados, los órganos rectores de la Sociedad y por consiguiente de este Boletín:

Presidente
Vice-presidente
Secretario Directivo
Secretario Publicidad
Vice-secretario
Tesorero
Contador
Vocal 1.º
Vocal 2.º
Vocal 3.º

Después de la última reunión ordinaria del Consejo Superior de la Entidad, la Junta Directiva de la Sociedad «LA PRINCIPAL», ha quedado constituida de la siguiente forma:

Juan Esteve Albet
Francisco Massana Rubió
Modesto Villar Miravittles
Pedro Alborná Termens
Miguel-Juan Rius Tetas
Juan Bonell Barberá
Francisco Gust Gené
Jaime Plans Redó
Jaime Massanell Esclasans
Jorge Cervera Galleni

“casal” - (Boletín mensual gratuito, para los señores socios)

Edita: Sociedad de Recreo y Cultura «La Principal».

Director: Sr. Presidente de la Sociedad.

Jefe de Redacción: Sr. Ramón Quer Mestre.

Redactores habituales: Sres. Jaime Parera Ripoll; José Mestres Hero; José Bertrán Soler; Juan Montserrat Brufau; Carlos Casanellas Guasch y Delegados-corresponsales de las Secciones de la Sociedad.

Redacción: Rambla Ntra. Señora, 35 - Teléf. 892 01 45.

Imprime: Gráficas Isart, calle Oviedo, 5 — Vilafranca del Penedès. - Depósito Legal: B. 32165 - 1968

FERIAS DE MAYO, 1970

VILAFRANCA DEL PANADÉS

CONCURSO DE "SLOGANS" PARA EL VINO PANADÉS

CONVOCADO POR EL CONSEJO REGULADOR DE LA DENOMINACIÓN DE ORIGEN «PANADÉS»

B A S E S

- 1.ª) - Se concederá un premio de 25.000 ptas. a la mejor frase publicitaria redactada en castellano, y otro de 25.000 ptas. a la mejor frase redactada en catalán.
- 2.ª) - Dichas frases o «slogans» deben sugerir o unir al vino Panadés, el concepto de calidad, u otros similares (Finura, suavidad, nobleza, etc.)
- 3.ª) - Fallará concurso, con carácter inapelable, el Consejo Regulador de la Denominación de Origen «PANADÉS», con los asesoramientos que juzgue precisos.
- 4.ª) - Las frases premiadas y accésits que se pueñan conceder, quedarán propiedad de dicho Consejo.
- 5.ª) - El plazo de recepción finalizará el día 15 de Julio de 1970 y la entrega de Premios se efectuará en un acto a celebrar durante la Fiesta Mayor de Vilafranca del Panadés, 1970 (Del 29 Agosto al 2 Septiembre).
- 6.ª) - Cada una de las frases a concursar, debe figurar en hoja aparte en la que conste el nombre y dirección completa del autor, remitirse en sobre cerrado a:

CONSEJO REGULADOR DE LA DENOMINACIÓN DE ORIGEN «PANADÉS»

(Para el Concurso de Slogans)

Apartado Correos 43

VILAFRANCA DEL PANADÉS (Barcelona)

- 7.ª) - La simple participación en el presente concurso, que bajo ningún concepto se declarará desierto, implica la plena y total aceptación de estas Bases

La Junta Directiva de la Societat "La Principal", als seus associats:

Arrel d'unes missives publicades en un setmanari local, fent referència a unes qüestions que atanyen a la nostra Societat, aquesta Directiva, per tal d'aclarir conceptes, es veu en el deure d'assabentar als seus associats dels esdeveniments que varen provocar les mateixes.

Així, veiem com per part de la Comissió Directiva de la Secció Esportiva de la Societat «La Principal», es pretén l'afer antirreglamentari de nodrir el seu nombre d'associats i jugadors del seu primer equip de hoquei, amb elements NO SOCIS de l'Entitat, quan en els seus Reglaments interns, s'especifica prou clarament que:

«Els fins d'aquesta Secció són els de fomentar l'esport en general i organitzar espectacles esportius amb recursos propis i vetllar per la cultura física dels seus associats.»

«Podran ser-ne socis numeraris tots els socis de la Societat «La Principal» que així ho sollicitin i s'atenguin a les disposicions emanades en el present reglament.»

«També podran ser-ho com a protectors, les persones del sexe femení i els menors de 18 anys que ho sollicitin i que els seus familiars ho siguin de «La Principal».

Al demanar-se, per part d'aquesta Directiva, la relació d'associats a la Secció Esportiva, com anyalment es fa a totes les demés Seccions, es posà en evidència la irregularitat que esmentem en el primer paràgraf.

Davant d'aquesta evidència, la Comissió Directiva de l'Esportiva demana tenir una assentada amb la Directiva del «Casal» i en el curs de la mateixa, aquesta Directiva fa notar l'anomalia i DEMANA —no exigeix— es miri de corregir-la, legalitzant la situació dels membres que participen de la Secció, sens ésser socis de «La Principal».

En lloc d'acatar les disposicions vigents, es produeix una apel·lació, per part dels directius de l'Esportiva, al Consell Superior de l'Entitat. Condescendent i amb desig de trobar una solució, s'accepta entaular polèmica dins el si del Consell Superior, quan de mantenir-se aquesta Directiva dins les normes que marquen els Estatuts en la qüestió plantejada i en els que JA ESTA BEN PREVISTA la solució en els seus apartats, no hi havia cap motiu per accedir a polemitzar. En principi, la majoria de Consellers es decanta per autoritzar a la Secció Esportiva a que pugui seguir fent jugar a DOS integrants del primer equip de hoquei, *no residents a la Vila*, per un temps no excessiu a dos anys, però NO autoritza la integració a l'Esportiva de cap soci ni jugador vilafranquí que no en sigui soci de «La Principal». Degut a l'hora avançada de la matinada, s'aplaça la reunió per un altre dia. Comença aquesta amb l'exposició i planteig, per part del Sr. President, del que pot esdevenir amb la decisió presa en principi, si tenim en compte que ja està establert legalment la resolució de l'assumpte en els Estatuts aprovats per l'autoritat competent, i les conseqüències jurídiques que poden produir-se per a la Societat, al fer cas omís dels Estatuts, ja que, davant de la qüestió plantejada, s'ha volgut assessorar degudament i ha sigut aconsellat en aquest sentit. Preguntats els membres del Consell Superior si estan disposats a mantenir l'autorització, responsabilitzant-se amb la seva firma al peu de l'acta que s'extenguí al respecte, NO HI HA NINGÚ que es manifesti en aquest sentit i s'acorda en definitiva —dins una mateixa reunió i seguint el fil de l'assumpte que s'estava discutint— no atorgar l'autorització. Vegi's si hi caben amenaces ni raons confuses, al demanar-se lliure i espontàniament que es manifestin els Srs. Consellers, ni tampoc hi ha contravenintesa —ni molt menys—, a cap articulats d'Estatuts, ja que tots els acords que prevalen en qualsevol reunió, són els que es prenen al FINALITZAR la mateixa.

Aquests són els fets, fets que, segons hem pogut veure, han produït una extensa crítica com si s'atentés a

la integritat de l'esport local, quan la seva defensa —en aquest cas concret—, es produïa per alguns jugadors aliens a la Societat «La Principal» i d'altres inclús foranis de la Vila.

La inconformitat en acatar l'acord pres per el Consell Superior, ha produït una escissió en el si de la Directiva de l'esmentada Secció, seguint la dimissió, en part, de la mateixa i arribant-se inclús a desaforar públicament uns fets i al·legar unes raons completament antiestatutàries.

Hem de fer avinent que la Junta Directiva de la Societat, no s'oposa a que les Seccions de «La Principal» desenrotllin les seves activitats i com més brillantor millor, però el que no pot tolerar és que en nom de qualsevol desenvolupament, s'omiteixi el que està reglamentàriament constituït, tenint en compte que, com en totes les Societats, les activitats estan reservades i són per als socis, que a la fi i al cap, són els qui les mantenen i les hi donen prestigi.

Lamentem que el bon nom del nostre Casal hagi pogut ésser, esporàdicament, un element de crítica i sobretot, per part de quins desconeixen o volen ignorar l'organització interna de la nostra Societat.

LA JUNTA DIRECTIVA DE LA SOCIETAT «LA PRINCIPAL»

MUEBLES TARRAGONA

Puigmoltó, 34 y Luna, 1 - VILAFRANCA

PRESENTA

El JUEVES, día 14 de Mayo
a las 5 de la tarde, en el

Recinto de las Ferias de Mayo 1970

GRAN FESTIVAL INFANTIL

con las siguientes atracciones internacionales

EMANUELE, equilibrista

DA SILVA, ilusionista

SELVYN, ventrílocuo

SITO & CAPRANI, payasos musicales

Todos los niños y niñas que asistan con sus padres al festival serán obsequiados por

MUEBLES TARRAGONA

La firma que vende más porque vende más barato
Puede confiar con nosotros

¡¡ ATENCIÓN NOVIOS !!

Para vuestra Lista de Boda...

¡ Recordad, Monsarro !

La primera marca en Europa

Miele
lavavajillas automático

R. Tomás Mestre
A. C. E.
C. José Antonio, 13

Gestoria

OLIVELLA

ESCOLA XOFERS ASSEGUANCES

Avinguda Tarragona, 7

Telèfon 8920293

VILAFRANCA DEL PENEDÈS

Restaurante

BUENOS AIRES

CARRETERA, 9
TELÉFONO 15

MONJOS DEL PANADÉS

ESPECIALIDADES

- PARRILLADA
- FRITURA
- PERDIZ A LA VINAGRETA
- ESPALDAS DE CORDERO ASADO
- ENTREMESOS DE PESCADO
- LENGUADO A LA MINIER
- PAELLAS DE ARROZ

Desde el año 1880
al frente de la
electrónica mundial

TV ANGLO

mejor que la realidad

Vea sus

NUEVOS MODELOS 69

a MEJORES PRECIOS

en el representante exclusivo

Juan Morató

Avenida de Tarragona, 4
VILAFRANCA DEL PANADÉS

AUTOMÓVILES

morató

Garantía de una buena compra

La mayor exposición del
coche usado del Panadés

en

Avda. de Tarragona, 4, 40 y 74
Gral. Sanjurjo, 7 - Tel. 892 13 00

VÉALOS

PREGUNTE PRECIOS

ENTÉRESE DE LAS CONDICIONES

DE PAGO Y COMPARE CALIDADES

EMMS S. A.

Tarragona, 93

Teléfono 892 08 39

SERVICIO OFICIAL

Vespino

VILAFRANCA DEL PANADÉS

homenatge a JOSEP CARNER

en el seu retorn

He pujat a la gran terrassa de l'aeroport d'El Prat. Són les dotze del migdia. Per a la una i vint minuts està prevista i anunciada l'arribada de l'avió de Brusel·les. Avió de la companyia SABENA, que tindrà l'honor de dur a Josep Carner en retorn triomfal després de trenta-un anys d'absència, d'exili. Són ja llunyans, en el temps, els seus primers dies d'exiliat... Gairebé es perden en les llunyanies dels de diplomàtic... joiosos temps en què, segons paraules del propi Carner, «podia fer versos nit i dia». Me'n venen ara uns a la memòria i em fan emocionar. Perquè quan els vaig llegir per primera vegada es van incorporar al meu pensar i al meu sentir, i a tot el meu viure de noia, de sensitiva adolescent, de somniadora irrenunciable. Ara em semblen ressò dels batecs del cor meu de llavors, enamorat del món i de la vida. I de l'amor; del meu primer concepte sobre l'amor que inicialment ja vaig definir així: «L'amor deu ésser una emoció dolça i profunda que neix en cada cor quan l'hora arriba».

Per uns moments deixo d'escriure. Vull fixar-me en la gent que va arribant. Voldria veure algú conegut, prou conegut per a conversar-hi... voldria poder aprofitar l'ocasió privilegiada de poder ésser ben a prop del Príncep de la nostra poesia. Poder-ne escoltar cada paraula... poder-lo saludar —per què no?— en representació de la gent senzilla, anònima; gent de poble, gent no intel·lectual. Tinc ja la certesa que les classes rectores del món de la cultura ja hi estaran dignament representades: acadèmics, doctors, llicenciats... escriptors i poetes de debò... grans patricis! Jo voldria poder-lo saludar ben senzillament, sense esperar-ne cap altre honor que el propi fet de saludar-lo.

Ara em vénen al pensament unes paraules més del Poeta, resposta a una enquesta de LA REVISTA:

...«Que vingui la vida amb el seu programa, i, sigui el que sigui, ja ens reventarem administrant-la.» ¿Què va poder administrar, del programa de la vida que ell invitava a venir? Des de l'exili, amb NABÍ gairebé podríem intuir-ho. Frase sàviament pensada, tan digna de recordar com tantes altres del nostre gran Poeta. «La llengua ha d'ésser particular i l'esperit incontentible. Es creu que és a l'inrevés; però el llenguatge crea el poble. Atreu més la idea d'alçar-se i provar d'abastar alguna de les coses que estan per damunt nostre, que voler tan sols ajupir-se a collir». Frases que vaig llegir en una biografia de Carner deguda a Pere Calders, apareguda cap als anys seixanta-quatre o seixanta-cinc.

De tant en tant vaig mirant al cel, a les pistes, a la pineda que les limiten per tot un costat. Pinedes llunyanes, arrencades; verd horitzó que ens priva de veure el blau del mar. La terrassa on jo sóc ja es comença a omplir de gent. L'altra terrassa, en realitat la mateixa partida en dues per una petita valla i jardines amb flors, encara se n'omple més de pressa. Hi acaba d'arribar tot un col·legi. Me'n sorprenç agradablement. Així doncs, una generació d'infants deu saber qui és, en Josep Carner, i que avui arriba. I d'on arriba. I què l'ha retingut tants anys a l'estranger. No puc resistir la temptació. M'alço. Ran de valla pregunto a un escoltar que aparenta uns dotze anys: «¿Quin col·legi és, aquest?» Em respon: «El Mínimo». Segueixo preguntant: «Què ha vingut a fer, a rebre y al camp d'aviació?» No m'entén. «No, no hemos venido a recibir a nadie. sólo a visitar el aeropuerto». Li agraeixo les paraules i torno al meu seient. Fullararé un llibre que m'he endut l'ANTOLOGIA DE JOSEP CARNER. L'índex em facilita una triple recerca: RETORN A CATALUNYA, EL RETORN, RETORN D'UN VELL... Tres poemes que lleigeixo i comprenc amb tota l'ànima. ...«Ja veig damunt les serres de foc el nostre pi...»

col·laboracions literàries

A l'altra part de la valla veig apropar-se un grup de persones. Varies, com capitanejades per una noia elegant i fina, una veritable senyoreta. Provo d'escoltar què diuen. Decepció! la noia elegant parla: «No, per poder-nos assentar tindriem que prendre algo». Estem-se aquí. Li responen: «Vale». Sento que em puja alhora al rostre una sufocació i mig somriure; al pensament un poema d'en Carner: LA BELLA DAMA DEL TRAMVIA...

Miro altre cop cap a l'entrada de la terrassa. S'acosta el matrimoni Miracle. Miro cap a la pista. Uns avions s'alcen; d'altres, portella oberta, van deixant sortir passatgers. M'aboco a la barana. Gairebé sota on sóc, hi ha uns homes representatius de la intel·lectualitat catalana. Miro el cel. És ben blau, uniformement blau. S'hi pot distingir amb perfecta lucidesa cada avió que hi apareix: ALITALIA, IBERIA, i, per fi! SABENA! Sí, ja arriba. Mig tomb, tot davallant. Ja entra al camp i va prenent terra. Dubto. M'espero? ¿Intentaré veure, des d'on sóc, l'arribada del Poeta? L'autocar destinat a travessar la pista amb els passatgers del SABENA, ja es va acostant a l'avió... Em decideixo: Baixaré!

Ja sóc a casa i prossegueixo aquest reportatge meu. Serà el meu diari d'avui, dia 3 d'abril de 1970!

He baixat corrents de la terrassa. Corrents he arribat a l'andana. Quin goig, quina satisfacció m'hi esperaven! Centenars de persones l'omplien, persones expectants, tenses d'emoció i d'emocionabilitat. Hi he distingit una pancarta. Drap blanc amb lletres negres: BENVINGUT A CATALUNYA. I una bandera barrada. I alguns rams de flors, amb més bandera per llaç. Tots anàvem apinyant-nos; tots volíem ésser més a prop que ningú del portal, veritable arc de triomf per on havia d'entrar Josep Carner... «Els últims seran els primers...» Cosa certíssima; algú ha dit que passaria per l'altre portal, i jo, que estava, tant per discreció com per força, ben endarrera, m'he trobat de cop i volta a primera fila. Ha arribat el Poeta i els crits Carner, Carner, m'han arribat molt endins, quan entre tots, avançant dificultosamente per mor de la gentada, Josep Carner avançava. Els seus ulls humits la reflectien, aquella gentada que emmudia per l'emoció del moment. No sé com en el moment he pogut pensar en res més, però, per analitzar el moment he pogut pensar en res més, però, per analogia, he recordat altres moments: Prada, nit de concert de Festival. Porta de la sacristia, amb tot de gent atapeïda, apinyant-se volen saludar a Pau Casals. Esperit patriòtic que l'art universal aboca a tots el esguards! Ha passat Josep Carner i la seva esposa, plena d'emoció, digníssima. Les mullers dels nostres homes a l'exili sempre m'han inspirat una veneració il·limitada: Marta, Lucia, Emile... ¿Què hauria esdevingut de Pau Casals, de Ventura Gassol, de Josep Carner, sense aquestes dones superiors, àngels titulars, companyes providencials... jo diria insubstituïbles? Sense adornar-me'n, portada per la compacta massa, m'he trobat a frec d'en Josep Carner, just a dos passos del cotxe que, portella oberta, ja l'esperava. Tan a prop hi era, Déu meu, que li podia estrènyer la mà, aquella mà, que, responnent esperit i cor li permeté de dur als llibres tan bellíssims poemes. Algú se m'anticipa i la hi estret, tot dient-li: «Gràcies per haver vingut». No sé com m'he adonat que les seves mans, els meus braços, abraçaven el Príncep dels nostres poetes. Ell m'ha mirat. Potser darrera les llàgrimes que li entelaven els ulls ha intentat reconèixer-me... M'he apartat per tal de deixar passar la seva esposa. Beneïda sigueu, Emile Carner!

Ambdós ja en el cotxe, he conegut gairebé tothom, entre aquella multitud. Contenta, eufòrica, m'he atrevit a saludar personalitats que en altres circumstàncies hauria defugit per temor a torbar-les. Ferran de Pol, ben gentil, m'ha reconegut. Octavi Saltor, m'ha presentat Tomàs Garcés. Li he dit que li coneixia molts poemes... anava a dir-li que qui m'hi havia induït havia estat el poeta de la meua Vilafranca, l'Antoni Massanell. No he gosat prendre més temps, ni perdre més temps. Perquè tothom s'arremolinava. Acabava de passar el cotxe que duria en Josep Carner a Barcelona després de trenta-un anys... El cotxe que acabava d'arrencar entre aplaudiments.

...«Ja veig damunt la serra de foc el nostre pi...»
Altra vegada l'horitzó verd de pins cap a Marina. Dalt del cel encara més blavor que abans...

RAMONA VIA

GESTORIA**SEGUROS****BEUMALA**Rambla San Francisco, 18 - Tel. 892 06 38
VILAFRANCA DEL PANADÉS**ESCUELA DE CHOFERES**
ENSEÑANZA EFICAZSus vacaciones,
su viaje de bodas,
su viaje de negocios con**VIAJES***Marsans, S. A.*Infórmese en **GESTORÍA BEUMALA**Vilafranca del Panadés
Calle Cort, 28*Sigue la***GRAN OFERTA**Con motivo de la ampliación
de nuestro establecimiento**PISO COMPLETO** 25.000 Ptas.
Nórdico o clásico, porDORMITORIO POLIESTER
COMEDOR FÓRMICA
TRESILLO CON SOFA CAMA
RECIBIDOR**ELECTRODOMÉSTICOS****GUARDIET**

San Juan, 5 - Teléfono 892 05 65

DISTRIBUIDOR

PHILIPS**GRAN SURTIDO
DE NEVERAS**MÁQUINAS DE LAVAR
ELECTRODOMÉSTICOS EN GENERAL
TELEVISORES - TRANSISTORES
TOCADISCOS - MAGNETOFONOS**A precios de excepción****PEDAGOG I
CONFERENCIANT**

Ara que tant es parla d'ensenyament, de nous plans d'estudi, d'escoles i professorat i, com a fet important, de la publicació del Llibre Blanc i del projecte de Llei General d'Educació, pren actualitat un criteri —repetidament exposat en altre temps— per un catedràtic fill de Vilafranca, el doctor Josep Estalella, qui en conferències realitzades en diversos indrets de Catalunya sostenia un criteri particular respecte l'ensenyament, el professorat i els alumnes.

Es evident que el professor té una missió principal a complir, en la tasca del desenvolupament de les facultats intel·lectuals de l'alumne; és qui ha de contribuir, de faísó decisiva, a la millor comprensió d'una assignatura per tal d'aplanar el camí i fer agradós un text. Una exposició clara, i si cal repetir-la, fa endinsar a l'alumne l'essència i contingut de la mateixa.

Sostenia el doctor Estalella que després d'explicar el professor la lliçó amb tota claretat, tenia d'assegurar-se si els alumnes l'havien assimilada totalment o si era necessari aclarir algun punt, i després d'això eren els alumnes els qui havien de preguntar al mestre si tenien algun dubte: *són els alumnes que han de preguntar al professor i no el professor als alumnes*, sostenia el doctor Estalella.

Aquella dita que *la lletra amb sang entra hauria de dir, amb sang del professor!* També era criteri, repetidament exposat, que quan d'una assignatura determinada, eren molts els alumnes que la *suspenien*, aquesta mesura reprovatòria havia de fer-se extensiva al professor, ja que palesava que quelcom essencial havia fallat en el seu comès i per tal evidenciava la minsa eficàcia del seu mestratge.

Tampoc era partidari de censures i menys de càstigs, per entendre que aquests mitjans produeixen recels i complexos poc a to amb l'aspecte formatiu de l'alumne. L'advertiment oportú i la justificació del mateix, porten en sí millors resultats que la pública reprovació i el càstig.

A propòsit d'aquest aspecte, dec esmentar el fet següent: en unes de les meves visites al doctor Estalella a l'Institut Escola de la Generalitat, del qual era director, estant passejant per la terrassa vingueren un grup d'alumnes a l'hora de l'esbargiment i un d'ells tirà un envoltori de paper a baix el passeig. El doctor Estalella, prou s'adonà de qui l'havia llençat, però mirant a baix el passeig, no digué altra cosa que les següents paraules: *que diran de nosaltres de tirar papers abaix el passeig, aneu a recollir-lo i tireu-lo a la paperera*. Després em va fer observar: si hagués posat en evidència a qui llençà el paper, no hauria aconseguit altra cosa que crear ser recel i animositat; el no comprometre a ningú, és donar una lliçó col·lectiva molt més elegant i profitosa.

Els mitjans i mètodes seguits fins avui, no han estat de gran abast, segons pot comprovar-se per l'Informe emès pel Ministeri d'Educació i Ciència espanyol en ell s'anota: de cada 100 alumnes que iniciaren l'ensenyament primari en 1951, solament n'ingressaren 27 en l'ensenyament mitjà, dels quals tan sols 16 aprovaren l'examen de grau del batxillerat elemental; 10 el superior; 5 les proves de curs pre-universitari i solament 3 arribaren a finalitzar el curs.

La causa d'aquesta «mortalitat estudiantil» —diu l'Informe— cal culpar-la a l'escàs ajut econòmic que l'Estat facilita als estudiants i a l'estructura deficient del sistema educatiu espanyol.

Tornant a l'objecte d'aquestes ratlles, referides al doctor Estalella, dec manifestar que l'avinentesa d'una amistat oberta feia que moltes voltes l'acompanyés quan havia de donar una conferència. Aquest cas s'havia repetit i és que les notes que jo prenia i publicava, de la

col·laboracions literàries

conferència, li servien per a «refer-la» —deia ell— i és molt possible, perquè a dir veritat mai no vaig veure que tingués preparat el més petit esquema ni apunts, abans de donar la conferència. Era tal la seva competència, prodigiosa memòria i facilitat d'expressió que la improvisació semblava cosa natural en ell: per alguna raó en aquells temps, se'l coneixia con *el darrer vilafranquí il·lustre*.

Recordo que en una conferència que professà a la vila del Vendrell, un grup de mestres d'aquella localitat, mostrà públiques objeccions a quiscuns dels conceptes emesos pel doctor Estalella, cosa lògica en afers d'aquesta naturalesa.

També en quiscuna ocasió havíem coincidit a Vilafranca, en la diada de Sant Jordi. La celebràvem anant d'excursió a la muntanya de Sant Pau i allí amuntegàvem pedres, al lloc on antigament s'aixequés l'ermita dedicada al Sant, fent testimoni «simbòlicament» de la nostra veneració.

Aficionat a narracions i endevinalles, recordo que el doctor Estalella me'n proposà una, respecte a coses molt populars a Vilafranca. Digué així: *Un de cec, un de mut i altre cec i «tartamut»*. La solució sembla fàcil, però no vaig trobar-hi una resposta encertada i per tant m'acleari: són els rellotges de la vila. Un de cec, el del campanar; un de mut, el de casa la vila i altre cec i «tartamut», el de l'Enològica.

JOSEP MONTANER I ESTEVE

ENTORN al

V Festival de Cinema Amateur

Quan aquest Butlletí arribarà a les mans dels socis del Casal, estarem ja a frec de les sessions de qualificació del «V Festival Nacional de Cinema Amateur» organitzat per l'Agrupació de Cinema Amateur, de la Societat «La Principal» i emmarcat dintre les tradicionals Fires de Maig o dels Enamorats.

Són cinc anys, doncs, que l'Agrupació de Cinema Amateur, ultra d'altres sessions no competitives, ens ha ofert i segueix oferint-nos cada any pel mes de maig, aquest plat fort d'un festival de caràcter nacional, en el qual hi concorren participants de les principals províncies de la nostra península.

No es cregui pas, que el muntatge d'aquests festivals sigui bufar i fer ampolles, si no fos per les diverses col·laboracions de firmes industrials de la Vila, i a ressaltar com a principals, la de la Comissió de Festes, Fires i Mercats del nostre M. I. Ajuntament i de la Caixa d'Estalvis del Penedès. Això representa pels organitzadors un bon respir i alleuja el capítol de despeses, que altrament, seria més costós anivellar.

Potser del que hom s'ha de doldre més respecte a aquests festivals, és de la poca concurrència de públic al mateixos, d'aquesta indiferència, que gairebé podem dir-ne pròpia del temperament vilafranquí, a determinades coses de caire artístic i cultural. Coses, a les quals, d'aquesta guisa, se'ls nega públicament les valors que enclouen i les finalitats per les quals han estat organitzades.

Aquesta apatia, aquesta manca d'assistència dels vilafranquins a aquestes manifestacions culturals i artístiques, fa que els esforços organitzadors de les mateixes, a voltes, desisteixin de portar-les a terme per aquesta manca de caliu i de vida que amb la seva presència hi aporta l'espectador.

Molts potser pensaran, erròniament, que els ha de donar aquesta mena de cinema d'afeccionat, comparat amb el cinema comercial! Ben segur, el consideraran sense importància, per desconèixer-lo. I, contràriament, té una importància innegable reconeguda a bastament.

Continua a la plana 18

Després de la nova reestructuració de la Junta Directiva, han sigut designats Delegats de la mateixa per les diverses Seccions de «La Principal», el senyors següents:

Sr. Francesc Gusí i Gené	SECCIÓ	ESCACS i SOCORS MUTUS.
» Joan Bonell i Barberà	»	FOLKLORICA.
» Pere Albornà i Termens	»	BELLES ARTS i CINEMA-CLUB.
» Jaume Massanell i Esclasans	»	ESPORTIVA i BALLET.
» Jaume Plans i Redó	»	FOTOGRAFICA i TEATRAL.
» Modest Villar i Miravittles	»	CINEMA-AMATEUR i ESPERANTO.
» Miquel-Joan Rius i Tetas	»	BILLAR.
» Jordi Cervera i Gallemí	»	FILATELICA.

Divendres Sant la nostra Secció organitzà una sortida d'estudi que tenia per finalitat copsar en fulls, diverses composicions de paisatges dels múltiples indrets pintorescs del poble de Guimerà (Lleida). Els resultats van ésser molt satisfactoris, ja que es van aconseguir treballs interessants.

Una nova sortida està prevista pel propinent dia 24 de maig cap a Vic, Rupit i Pantà de Sau.

Esperem que els seus resultats siguin tant o millors d'efectius que l'anterior.

Havem de destacar que sortides d'aquest tipus són les que principalment ajuden a complementar l'estudi del dibuix; i més encara si estan conduïdes, com ja ha succeït en la primera, per persona o persones destres en la matèria.

També, tal com anunciàvem oportunament, es va efectuar l'excursió a Barcelona que va tenir molt d'èxit i gran aflluència d'alumnes juntament amb molts dels seus familiars i gran nombre de simpatitzants.

I, parlant de la Ciutat Comtal, fa alguns dies es va celebrar un Concurs-Exposició de Pintura Jove organitzat per «El Correo Catalán» i «Canguro-Iberia (Ybarra)» i la col·laboració especial de la «Delegación de Turismo Italiano de Barcelona (ENIT)», al que la nostra Secció, juntament amb molts més centres dedicats a l'ensenyança de les Belles Arts, estava representada amb diverses obres, de les quals la major part van ser seleccionades. Endemés, una obra de cadascun dels dos alumnes de la nostra Secció: Nativitat Mercader i Màrius Via, van aconseguir una Menció d'Honor.

I també, d'uns quants alumnes de la Secció que van participar el dia 12 d'abril passat a un Concurs de Dibuix que va tenir lloc al Club Esportiu Marmellà (Atalaia Mediterrània), l'alumne Josep Torner va aconseguir un tercer premi.

No cal dir que tot això deixa en lloc acceptable a la nostra Secció, cosa que significa que estem girant a l'entorn d'uns objectius de mètodes d'ensenyança força positius. Cal, doncs, no desviar-se de l'òrbita i, així, dintre d'un terme més o menys llarg poder aconseguir-los un a un, comptant, està clar, amb l'esforç i bona voluntat de tots.

Així, doncs, desitjem que la satisfacció d'haver guanyat aquests premis serveixi com a alicient tant pels guanyadors (que des d'aquí els felicitem de molt bon grat, i tan de bo aconseguixin molts més premis!) com pels altres, per poder millorar-se cada vegada més en la difícil escala de l'art...

JOAN JO.

En aparèixer aquest butlletí ja s'estarà jugant l'última eliminatòria de la Copa Palau, entre els guanyadors dels enfrontaments, Francesc Via - Lluís Rovira i Josep Colet - Josep Sivill. No cal dir que aquest torneig ha estat molt disputat, sols cap tenir en compte que moltes eliminatòries s'han resolt després d'una tercera partida.

Participen als Campionats Individuals de Catalunya, els nostres associats Vicenç Güixens, Salvador Lluverol, Pere Sivill i Joan Tomàs, a poques partides del final la classificació de tots quatre és molt prometedora; en jugar-se aquest campionat pel sistema suís és causa que siguin les últimes rondes les més disputades en provocar l'enfrontament dels participants més destacats; la pèrdua d'una partida o simplement unes taules poden provocar la pèrdua de molts llocs a la taula de classificació.

Amb molt notable nombre d'inscrits ha començat a disputar-se el Campionat Escolar d'enguany que organitza la Secció sota el patrocini del M. I. Ajuntament de la Vila, que ha fet donació de dues magnífiques copes per als vencedors.

Dintre de breus dies començarà el Canmionat de Vilafranca, que com altres vegades es disputarà en dues categories. Des d'aquest Butlletí queden invitats a formalitzar la inscripció tots els aficionats que vulguin participar-hi.

EL CINEISTA AMATEUR

Del libro del Escenario a la Proyección «Como construir un film» autor GEORGES REGNIER.

Ser cineista amateur no es un rango clínico, social o psicológico tal que se pueda reproducir en un retrato. Ser cineista amateur no es lo mismo que ser funcionario, enfermo de reuma o sentimental. Los aficionados se encuentran en todas partes, y en realidad son muy diferentes entre sí. Esto es cierto, pero lo que yo me propongo hacer es un boceto de un cineista amateur típico en las sucesivas etapas de su «personaje».

Ante todo, el cineista amateur es un principiante, naturalmente, y en esta fase está lleno de respetos y humildad hacia la imagen animada. En ello se mezcla un vago temor de «meterse en trucos complicados». Claro que su amigo Pepe, que no es mucho más listo que él, ha realizado con éxito algunas cintas, pero a pesar de todo la cosa da miedo. Y además se necesita mucho material.

Tranquilemos al cineista novato, que casi siempre resulta ser un buen aficionado a la fotografía. En realidad, no es más difícil impresionar convenientemente una película en movimiento que una película fija, y en la práctica el material se reduce a una cámara y un proyector.

Ya tenemos al cineista amateur en posesión de este material, que ha escogido después de muchas y prudentes visitas y discusiones en establecimientos del ramo. Entre él y esta cámara con sus piezas cromadas nuevecitas se establece una corriente de amistad, a pesar de que el aparato no deja de imitarle un poco. Después de haber leído el folleto que el fabricante de la cámara le ha entregado junto con ésta, empieza a sentir despertarse en él al director cinematográfico en que soñaba.

Sólo debemos advertir que la confianza que siente en sí mismo no debe ser ciega, y que si bien no es muy difícil impresionar un trozo de película, es necesario, de todos modos, poseer cierta habilidad, algo de buen gusto y una pequeña experiencia.

El cineista amateur acaba de hacer este primer experimento, y no es precisamente muy favorable. No hay ningún motivo para tomarse las cosas por lo trágico. A todo el mundo le ha ocurrido eso de velar una parte de la bobina, de dar exceso de exposición a unas vistas exteriores, de olvidarse del enfoque y de cortar una cabeza por aquí y otra por allá. Esto le ha ocurrido incluso al amigo Pepe. Es lo que decíamos no hace mucho: se necesita un poco de conocimiento del oficio.

Ahora ya le resultan más satisfactorios los resultados del rodaje: esto no lo habíamos puesto en duda. El cineista amateur ya se siente seguro de sí mismo. Esta confianza es necesaria, y es normal que conduzca al interesado a ser ambicioso dentro de unos límites razonables. De todos modos es algo prematuro soñar en temas muy complicados, de larga realización, con trucos inéditos y complicada organización escénica: todo esto sería difícil realizarlo bien.

El cineista amateur reconoce por sí mismo que ha pecado algo de presuntuoso. Había visto las cosas demasiado en grande. Ahora vuelve a una apreciación más exactas de sus fines y medios. Esto no cuesta mucho más que algunas bobinas hechas a perder, puesto que esta superproducción no llegará a terminarse nunca, pero el adquirir experiencia bien vale este gasto.

Ahora ya tenemos un «cineista amateur experto», que conoce los límites de su material y los suyos propios, que se ha dado cuenta de que no puede abordar toda clase de películas, pero que le es posible hacer con éxito películas muy agradables limitándose a ciertos temas, progresando gradualmente desde los más sencillos hasta los más difíciles, y prefiriendo una obra corta pero muy bien acabada a los proyectos desmedidos.

Si tuviéramos que sacar de ello una conclusión, ésta vendría a ser la clásica moraleja: no nos felicitemos nunca con exceso, y pensemos que siempre nos hallaremos con algún espectador (por ejemplo el amigo Pepe) que no verá en nuestro trabajo todo su valor, y dirá: «Sí, no está mal; pero mira, yo en tu lugar...»

Ahora llega el momento de ver las clases de películas que se ofrecen al cineista amateur. Tranquilemosle definitivamente: la carrera es larga; existen tantos modos posibles de captar una imagen, de enlazar un plano con otro, de imprimir ritmo a una secuencia y de componer un tema que puede decirse que las posibilidades de la cinematografía son infinitas.

El cineista amateur debe conocer su material (en lo cual le ayudará la experiencia) y saber medir sus posibilidades, a fin de no pasar más allá de las mismas.

En una clasificación muy rigurosa, las películas que se brindan a las posibilidades del aficionado podrían dividirse en las tres categorías siguientes:

- La película de recuerdos.
- La película documental.
- La película de argumento.

Hoy ya me he extendido demasiado y dejo para otro día estos puntos tan interesantes de películas de recuerdos, documental y argumento.

UN AMATEUR

COMENTARI ALS FESTIVALS DE CINEMA AMATEUR

Tenim a l'abast de la mà el V Festival Nacional de Cinema Amateur i convençuts que obtindrà l'èxit dels seus quatre precedents, sols ens queda la incògnita, tot i que s'ha establert una preselecció de les cintes concurrents, de qui serà el guardonat amb la «Premia amb cercles d'or o d'argent», premi original instaurat per l'Agrupació com homenatge a la nostra comarca del Penedès eminentment vinícola.

Recordem com en el primer festival, celebrat l'any 1966, aquest trofeu marxava cap a les terres de Múrcia i a mans de N'Antoni Medina Bardon, amb la simplicitat de la seva pel·lícula «SOLO» i dues més, una per la fresca i deliciosa «DON PALOMO» d'en J. Pruna, de Mataró, i l'altra pel gran «MAGNIFICAT» d'en J. Serra i A. Sitjà, d'Esparraguera. En el segon i pertanyent a l'any 1967 es declarava desert el premi extraordinari, i repetia amb el primer premi d'Argument el senyor Medina amb el film «MUNDO» i el segon era per «L'HERÈNCIA» d'en J. Mateo, de Barcelona; en Fantasia guanyava «WARIM» de N.E. Massó, de Barcelona, i quedava segona «AMOR», del nostre cineista en Joan Bages; altra volta obtenien un primer premi en Serra i Sitjà amb el documental «MERCAT DEL RAM» i quedava en segon lloc «CRUCES Y TAMBORES» d'en Conrad Torres, de Barcelona. Referent al III Concurs en el 68, ens demostrava en Jordi Vall Escriu, de Barcelona, amb el seu calculat, estudiat i ben treballat film «TEMPS» com es guanya un premi extraordinari; i, amb Argument, de nou uns mestres del cinema amateur com en són Serra i Sitjà ens presenten la tan discutida i ben aconseguida «MISSA DELS HOMES»; en Fantasia era galardonada «SITIS» d'en R. Marcó i que posteriorment en sessions presentades per l'Agrupació hem pogut visionar altres dels seus acurats films; i en Ramon Roura ens mostrà com es realitza un Documental amb «ASÍ VI MALLORCA». En el IV i últim de l'any passat, novament ens resultava guanyador amb el primer premi d'Argument, N'Antoni Medina, amb el seu reposat «PASADO»; en Fantasia, altra volta aconseguia el primer premi, en R. Marcó, amb l'exòtic «MAROCCO-2» i en Documentals donava la sorpresa un nou participant, N'Enric Monton, de Barcelona, amb el ben executat film «BANDAS DE MÚSICA», hem de remarcar però que, en tots aquests Festivals, s'han presentat majorment una gran qualitat de pel·lícules.

Novament i en els propers dies d'aquestes «Fires dels Enamorats», Vilafranca reviu el V Festival Nacional de Cinema Amateur i s'oferiran en els dies del 15 al 24 d'aquest maig i en el nou saló del Casal, la visió pública de les pel·lícules destriades per a la seva qualificació i atorgació dels corresponents premis per un Jurat competent i els resultats imparcials dels quals ens ho tenen demostrat en les anteriors edicions i són admesos i reconeguts per a tots els concursants.

Sabem també que en el present Festival serà més nombrosa la participació local, que plens d'optimisme volen tractar-se amb cineistes ja formats i veterans en l'art filmic, admirem la seva gesta i encoratgem als nostres afeccionats desitjant-los-hi una plenitud d'èxits.

Esperem amb ansietat la iniciació de les sessions per a comprovar fins a quin nivell es troba actualment el cinema amateur nacional, aquesta incògnita se'ns començarà a ésser aclarida el proper dia 15 on hi quedem invitats.

AMATEUR

L'ESPINGUET

Quan sortirà aquest butlletí s'haurà acabat de celebrar l'anunciada Trobada de corals infantils de Catalunya en aquest 3 de maig.

Granollers haurà estat la vila que ha cuidat de preparar l'agrupament de mes de tres mil infants cantant agermanats en el gran pabelló esportiu d'aquella vila.

Al matí les corals s'han escampat pels pobles de la comarca vallesana animant amb el seu cant i alegria la vida moltes vegades rutinària dels petits pobles rurals.

Ara l'Espinguet té una nova etapa i és el preparar el festival de fi de curs que tindrem el pròxim mes de juny.

Recordant el gran èxit artístic aconseguit l'any passat amb «Flautista d'Hamelin», tota la coral s'esforçarà en aconseguir un espectacle que no desdiguí pas del presentat l'any passat.

¡¡ ATENCIÓN NOVIOS !!

Para vuestra Lista de Boda...

¡ Recordad, Monsarro !

VEGIN ALS NOSTRES APARADORS

les **NOVETATS DE PRIMAVERA !!**

Un fabulós assortit de prenes per a vestir a
L'HOME D'AVUI

amb Elegància i Comoditat

PANTALONS

AMERICANES ESPORT

VESTITS D'HOME I NEN

CAMISES

SUETERS - JERSEIS

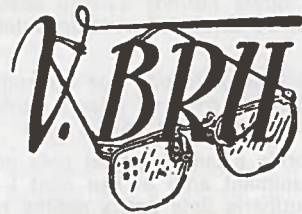
CONFECCIONS MERCADER

Plaça Joan Alvarez, 7 i Cort, 19 (davant l'Ajuntament) - **VILAFRANCA**

*¡Nada es bueno
para sus ojos!*

¡Excepto lo mejor!

ÓPTICA

DIPLOMADO

Está al servicio de Vd. y dispone de un taller
óptico especializado con los últimos adelantos

NO LO DUDE: después del oculista
ÓPTICA BRU para su vista

Rambla Nuestra Señora, 29 - Teléfono 892 06 70
VILAFRANCA DEL PANADÉS

Oh! Dulce Hogar

CUBIERTOS • VAJILLAS
CRISTALERÍAS • JUEGOS CAFÉ
ARTÍCULOS DE MENAJE,
ADORNOS Y DECORACIÓN
todo de primerísima calidad

Departamentos especiales para
LISTAS DE BODA
atendidos personalmente con toda
cordialidad y esmero

Confíenos su LISTA y nos lo agradecerá.
BARRACHINA da más calidad, más cantidad,
y siempre mejor atendidos.

COMPRUÉBENLO!

L'ACTUACIÓ
DE
L'ESCOLANIA
DE MONTSERRAT
al nostre "**CASAL**"

L'últim dia del mes d'abril, el recordarem sempre com un dels millors esdeveniments musicals en la vida cultural de la nostra vila, mercès al recital que vàrem escoltar en el local de la nostra Societat.

Tal com havien comunicat des del Monestir, a les cinc en punt de la tarda va arribar l'expedició d'aquesta coral acompanyats pel Mestre Director, el Pare Irineu Segarra, el Pare Prefecte, Sebastià Bardolet, el sots-Prefecte Germà Bernabé i les dues senyorettes que tenen cura d'aquests nens.

Esperaven aquesta agrupació el President de la Societat La Principal, senyor Joan Esteve, i el redactor d'aquesta crònica. Després d'una breu visita al local, del que restaren impressionats, seguidament varen anar a l'Ajuntament on els esperaven, el senyor Alcalde, acompanyat d'uns membres del Consistori. L'alcalde senyor Lluís Melo, els hi va fer els honors, explicant-los-hi, que en aquell moment es trobaven en l'històric Saló de Sessions i després d'unes atinades paraules de salutació, els donà la benvinguda en nom propi, i en el de tot el M. I. Ajuntament, agraint-los-hi la seva visita, i desitjant-los que les hores que es trobaven a Vilafranca, els hi resultessin ben agradables. Per correspondre a les efusives paraules del senyor Melo, aquests escolans li varen dedicar un parell de cançons. Tot seguit varen visitar les dependències més importants de la Casa Consistorial, i al arribar al despatx del senyor Alcalde, els hi va fer un petit present, a base de llemenedures, del que quedaren molt complaguts. Seguidament es va fer la visita al barri gòtic, on admiraren els edificis que l'envolten, fins arribar a la roca de Montserrat davant de la biblioteca Torres i Bages.

A continuació la visita al Museu del Vi, finalitzant aquestes entrant a la Basílica de Santa Maria, per admirar la cripta de Sant Fèlix, amb les seves escultures de l'artista Llimona.

A un quart d'onze en punt va començar el concert anunciat i gràcies a aquestes veus blanques, vàrem poder gaudir de les excelències dels vells cants interpretats magistralment per la famosa escolania de Montserrat.

Ha sigut la primera vegada que l'em escoltada en pla de concert, i veritablement ha complagut al més exigent.

La major part de les obres interpretades, foren acompanyades al piano pel jove mestre barceloní, en Salvador Mas, ex-escolà de Montserrat.

En totes les peces varen demostrar aquests nens, l'alta escola musical que posseeixen, permetent dominar la interpretació de cada obra i assolint a l'ensems una afinació tant precisa que meravella escoltar-los.

Destacà una cançó del repertori, es fa difícil per l'ajustesa i expressió de totes. No crec que mai més poguem disfrutar d'un concert de veus blanques com les escoltades aquella nit. Tant les obres clàssiques de Mendelssohn i Schubert com les populars, ressaltaren d'una forma insuperable.

Un dels mèrits més importants d'aquesta escolania, és que altrament de les obres de caire litúrgic i religiós

que precisen per a la missió primordial dels actes a la Basílica del Monestir, és l'haver aconseguit presentar un programa d'obres, alguna tant difícil com «A Ceremony of Carols».

Fins i tot la tant coneguda com «Els tres Tambors», la varen cantar amb tanta gràcia, que els seus aguts, després d'haver interpretat les anteriors, semblava impossible que poguessin afinar aquelles notes tan altes.

Amb l'èxit obtingut tant artístic com de públic, crec que la Junta Directiva de la nostra Societat «La Principal», es pot animar a organitzar altres actes culturals d'aquesta categoria, i per acabar aquesta ressenya, em plau felicitar els nostres directius, i per haver pogut plasmar a la realitat l'haver pogut escoltar aquest conjunt de veus blanques, i Vilafranca amb llur comarca, ha pogut ésser distingida amb aquest magne concert montserratí.

CARAMELLES

Dedicant l'espai del Butlletí d'aquest mes principalment als cants, ressenyaré el concurs de Caramelles celebrat a la vigília de Pasqua davant de la Casa de la Vila, essent patrocinat per M. I. Ajuntament.

El grup anomenat Rosakis, dirigit pel jove mestre Badell, s'emportà el primer premi. El segon, fou repartit entre el Cor «El Raïm» de Sant Cugat Sesgarrigues i el grup P. I. B. A.

A més del nostre Alcalde senyor Melo, alguns consellers i el jurat qualificador, en els balcons de l'Ajuntament hi va assistir el President de la Federació de Cors de Clavé. En finalitzar aquest concurs, es personaren en una de les dependències de l'Ajuntament, els delegats de cada cor per recollir els corresponents premis i les quantitats assignades per a cada agrupació concursant.

Després d'unes paraules del senyor Melo, el referit president dels Cors de Clavé, va expressar-se d'una forma molt adient, sobre les Caramelles, aprofitant aquesta ocasió per enaltir els cants i demanant als joves que no es limitessin a cantar sols en aquest dia sinó que acollint-se en una entitat Coral, podrien gaudir de la satisfacció que dona poder cantar, ja que la música és una de les coses que més uneix els pobles.

A la fi, el Cor de la Societat Coral «El Penedès» va obsequiar a la nombrosa concurrència, cantant quatre caramelles del mestre i compositor vilafranquí senyor Pedrerol, que dirigides per l'expert músic i director A. Ferrari, foren molt aplaudides.

CONCURS JOVENIL DE PIANO

Organitzat per la delegació de Joventuts Musicals de Vilafranca, amb la col·laboració de la Excm. Diputació Provincial de Barcelona i el M. I. Ajuntament d'aquesta Vila, el diumenge dia 19 del passat mes d'abril, es va celebrar a l'Auditori del Museu, aquest Concurs de Piano de tres categories, prenent par en total 36 alumnes.

El Jurat qualificador fou compost per cinc membres del Conservatori Superior Municipal de Música de Barcelona.

Aquest concurs fou públic i es desenrotllà tal com estava previst en el programa, posant els participants el màxim interès amb el fi de quedar ben qualificats. La concurrència va omplir l'auditori tant en la sessió del matí com en la de la tarda.

Per comentari final diré que aquest concurs honra i prestigia el nom de Vilafranca, per l'elevat aspecte cultural que representa.

B.

¡¡ ATENCIÓN NOVIOS !!

Para vuestra Lista de Boda...

¡ Recordad, Monsarro !

En
vuestra

1.ª COMUNIÓN

os obsequiamos con...
UN MAGNÍFICO

COLCHÓN

al comprar vuestro dormitorio

Veán nuestras ofertas en folletos

MUEBLES

os invita a visitar sus EXPOSICIONES

EXTENSO SURTIDO EN TODA CLASE
DE MOBILIARIO

MUEBLES

S. A.

Central y Fábrica:

VILAFRANCA DEL PANADÉS
Carmen, 3 - Teléfonos 892 03 04 y 892 05 33

Sucursales:

VILLANUEVA Y GELTRÚ
San Juan, 16 y 17 - Tel. 893 04 41

YENDRELL

Cerdaña, 30 (esq. Ctra. N-340) - Tel. 716

Casas Filiales:

TARRAGONA
Rambla Generalísimo, 23 - Tel. 20 34 82

SITGES - Parelladas, 74 - Tel. 894 13 25

TOCINERÍA SALVADOR VALLS

Plaza Juan Alvarez, 1 Tel. 892 02 07

Comunica a sus clientes, amigos y público en general, el sorteo de los tres premios con que han sido agraciados sus compradores con motivo de la inauguración de sus reformas.

Primer Premio nº **4.493**

Segundo Premio nº **7.143**

Tercer Premio nº **8.632**

Tocinería Salvador Valls

Al servicio de la ama de casa

Juan Milá

Tiene el honor de comunicarle la apertura de su nuevo establecimiento de
**FLORISTERÍA
y JARDINERÍA**

Amalia Soler, 5 - Teléfono 892 11 69

VILAFRANCA DEL PANADÉS

CARTELLERA D'ESPECTACLES

MAIG 1970

CINEMA

Dies: 1, divendres, tarda, des de les 4 - 2, dissabte, nit 3, diumenge, tarda, des de les 4 - 7, dijous, tarda, des de les 4 - 9, dissabte, nit - 10, diumenge, tarda, des de les 4 - 20, dimecres, nit - 23, dissabte, nit - 24, diumenge, tarda, des de les 4 - 27, dimecres, nit - 28, dijous, tarda, des de les 4 - 31, diumenge, tarda, desde les 4

Pel·lícules d'estrena:

LA CITA Omar Sharif - Anouk Aimee

2001: UNA ODISEA EN EL ESPACIO Keir Dullea
Gary Lockwood

EL ORO DE MACKENNA Gregory Peck - Omar Sharif

EL ABOGADO, EL ALCALDE Y EL NOTARIO
Joan Capri - Jaime Mora de Aragón

FIRES DE MAIG

Dies: 13, 14, nits - 15, tarda i nit - 16, nit i 18, tarda i nit

L'ESPERAT ACONTEIXEMENT CINEMATogràfic

LAS SANDALIAS DEL PESCADOR

Anthony Quinn - Laurence Olivier

BALLS

Dimecres, dia 6, nit a les 11

Janio Marti - Explosión 69

Dissabte, dia 30, nit a les 11

Club Virginia - Music Mail

FIRES DE MAIG

Dissabte, 16, tarda, a les 7 **Ball de les Pubilles**
organitzat per la Comissió de Fires i Mercats

Diumenge, 17, tarda, a les 6 **Ball Públic**

nit, a les 11 **Ball de Societat**

Los Canarios - Alfredo Boronat y su Conjunto

CINEMA AMATEUR

(A la sala nova)

V FESTIVAL NACIONAL DE CINEMA AMATEUR

1.ª Sessió - Dia 15, nit a les 10 - 2.ª Sessió - Dia 16, nit a les 10'30 - 3.ª Sessió - Dia 18, matinal, a les 12 - 4.ª Sessió - Dia 20, nit, a les 10'30 - 5.ª Sessió - Dia 21, nit, a les 10'30

Veredict del Certamen, diumenge, dia 7 de juny, a les 12 del migdia.
Entrada lliure.

SECCIÓ FOTOGRÀFICA

Del 13 al 31

XIII SALÓ NACIONAL DE FOTOGRAFIA

SECCIÓ BELLES ARTS

El proper divendres, dia 22 del corrent mes, a les vuit del vespre, tindrà lloc a la nova sala d'actes del Casal, una projecció de diapositives a càrrec d'En Josep Mestres i Hero, en les quals hi haurà també les obtingudes en les excursions realitzades darrerament a Guimerà i Barcelona.

S'invita als socis del Casal.

Vi màgic
d'agulla!

L'experiència i un tractament adequat en col·laboració amb el temps, transformen el most dels millors raïms en aquest "vi d'agulla", anomenat així per la seva peculiar picantor per fermentació natural.

PINORD

Reynal

La seva nitidesa, el seu gust i el seu "bouquet", en harmonia meravellosa, delecten a quants estimen el beure com un art exquisit.

PINORD

Reynal

"Vi màgic d'agulla per a brindis d'amistat, de família i de negocis."

«Donde digo digo, no digo digo, digo Diego». Això ho podríem molt bé aplicar-ho a la reunió del Consell Superior de «La Principal» dels dies 31 de març i 9 d'abril últims... Com hi ha món!!

Ara vinc jo i pregunto: ¿Els assembleïstes tenen un exemplar dels Estatuts de la Societat? I si els tenen, Saben llegir? Si saben llegir, ¿Els havien llegit els Estatuts? Si els havien llegit, Els havien entès? Si els havien entès, Per què buscar «tres peus al gat»? Si no els havien entès, Què redimontri hi fan dins de la Societat?...

Realment aquesta Assemblea passarà a la història... M'agradaria saber què pretenia aquell «directiu cesant», amb aquell magnetòfon a punt de gravar els parlaments!... ¿Es que pretenia deixar constància dels assembleïstes que, conscients del seu càrrec i fent prevaldre els DRETS dels socis de «La Principal», d'acord amb els Estatuts, deien «NO» a una pretensió que no podia obtenir cap més resposta que aquesta: «NO»?

Quan el President de la Societat —particularment—, declarà que ell era el primer en encapçalar una subscripció a favor de l'Esportiva per tal de que es trovés una fórmula per LEGALITZAR la situació dels jugadors que amb frau venien formant en els equips de dita Secció, ¿Quants components o simpatitzants de l'Esportiva, assembleïstes de la Societat, es manifestaren per seguir l'exemple? NI UN!!!! Solament, dos senyors, defensors del que preceptuen els nostres Estatuts, es manifestaren en seguir la proposta del President. ¿Es que volen que l'Esportiva es mantingui amb el pagament dels que no combreguen amb les seves afeccions? ¿Quants contestaren al «CONTAMOS CONTIGO»? Lamento la crítica situació en que es pugui trobar l'Esportiva, però amb els Estatuts a les mans, un servidor també té de dir: «NO»!

Oficiosament, he sabut que el dia 31 de maig, rescindeix el contracte que tenia establert amb la Societat l'actual arrendatari del Saló-Cafè. ¿Què espera la nostra Entitat per atendre directament els serveis del Saló-Cafè?... Que hi hauria entrebancs?... Qui ho dubtel!... Però s'ha dit: «El món és dels valents». No volguem ésser covards!...

Avui em poso un xic seriós —(¿Serà resultat dels fets ocorreguts últimament?).

L'estructuració de la nostra Societat, crec jo, hauria d'evolucionar vers una iniciativa més a l'ordre del dia, més juvenívola. Creada per jovent al servei del jovent, van tenir d'ésser uns dirigents ja madurs quins a l'any 1949, l'encarrilessin vers uns viaranys renovadors. Des de llavors han transcorregut moltes hores. La vida de «La Principal» ha restat mig adormida... ¿Es té d'evolucionar?... No en dubto!... Fotem un cop de puny sobre la taula i... peti el qui peti!... ¿Que deuen renovar-se els Estatuts actuals?... Es renoven!... Que encara existeixen idees renovadores dignes de tenir-se en compte!... Però això sí: SEMPRE FENT PREVALDRE EL DRET DE L'ASSOCIAT, doncs la Societat és dels SOCIS i TOTS els seus serveis han d'estar encaminats a que se'n gaudeixin ELS SOCIS!!!

Tinc per norma no entaular cap polèmica en coses que surtin de l'àmbit social. Però avui, arrel d'un «RUMOR» aparegut en un setmanari de Vilafranca posant-se amb les coses d'exclusiva incumbència del «Casal», em crec amb el deure de fer-ne comentari per tal de dis-

Es diu que si la Societat «La Principal» vol deixar d'ajudar a la seva Secció Esportiva... Home! Si exigir que tots els associats a les Seccions ho siguin també de la Societat —com marquen els nostres Estatuts i el de TOTES les Societats constituïdes—, se'n diu: «vol deixar d'ajudar», ja em dirà el redactor de l'esmentat setmanari per què venim satisfent cada mes la respectiva quota social els demés associats de «La Principal»!...

Deien també: «Sembla que la directiva de l'hoquei, una vegada estudiada la proposta, va decidir el demanar als seus socis a ser-ho del Casal, però no fer-ho així amb els jugadors —(cosa que trobem encertada i justa)—, ja que prou fan defensant el nom del Casal sense regatejar esforços de cap mena;... —(Bufa!)—... després varen presentar tal decisió a la Junta casalista, i aquesta no sabem per quines raons, no va acceptar-la»... De manera que vostè, senyor redactor, ¿no sap «per quines raons» una Societat pot negar l'entrada a les activitats socials a qualsevol persona NO ASSOCIADA a la mateixa?... Es soci d'alguna Entitat vostè?... Si ho és, faci el favor de repassar els Estatuts de la mateixa, i després de llegir-los, pensi una miqueta... Mira que tal! Com a bons vilafranquins hem de donar entrada als NO vilafranquins i NO SOCIS, mentres hi han fills de socis que no poden desenrotllar les seves afeccions per manca d'espai!... Molt bé, home, molt bé!... Amb aquest pensar, ja s'eixamplaria la Societat, ja!...

I continuava dient, parlant de la Pista: «...i mentres no se'n faci una de nova, creiem és la seva obligació».

Alça!... De manera que ara TENIM L'OBLIGACIO i, quant n'hi hagi una de nova, dir-nos: «Moltes gràcies. D'ara endavant, si voleu veure'ns ja sabeu on ens trobareu... Allà baix...»

I quina idea! Seré el primer firmant per el dia que facin la proposta per donar-vos la «Medalla a les Idees Lluminoses», senyor redactor! No n'hi ha per menys, carai!... Ho tindreu ben merescut!...

Això es diu i així es comenta. PAU PETIT

Ve de la plana 9 col·laboracions...

V Festival de Cinema Amateur

Si bé hem de reconèixer que dintre el cinema d'afecionat, i potser avui encara més es dona el cas, per ésser molts els practicants d'aquesta afeció al cinema de pas petit, es presenten a concurs pel·lícules que no són mereixedores d'exhibir-se públicament per manca de valors tècnics, de direcció i interpretació, també comptem amb un bon nombre d'afecionats de primera categoria, les pel·lícules dels quals són dignes d'admirar i aplaudir per la seva confecció correcta en tots els aspectes que requereix el cinema d'afecionat.

No hem de negar tampoc, que el cinema comercial, i a aquest li és imperdonable, ens dona molta més pel·lícula dolenta que no pas bona, per tant, dintre el cinema d'afecionat on inicien el seu aprenentatge els qui es volen llençar a fer pel·lícules de competició per tal de presentar als diferents festivals que tenen lloc, molts d'ells no han reeixit, momentàniament, amb els seus intents, però això no vol dir pas que més endavant puguin fer-ho. El cas és sentir l'afeció i amb miras de superar-la.

Per tant, l'intenció d'aquestes ratlles no és altra que la de procurar que la gran família casalista o una bona part d'ella, acudeixi a les sessions de qualificació d'aquest V Festival Nacional de Cinema Amateur, i amb la seva estimable presència avivi la flama encesa per la nostra Agrupació i l'estimuli a prosseguir amb la seva tasca divulgadora d'aquesta bonica i artística afeció.

M. HERO

¡¡ ATENCIÓN NOVIOS !!

Para vuestra Lista de Boda...

¡ Recordad, Monsarro !

CON EL NUEVO SAVA 211 DECIMOS LA ULTIMA PALABRA EN VEHICULOS DE REPARTO.

Es un mil quinientos kilos y con él Sava completa una de sus líneas, la especializada en vehículos de reparto en ciudad, ya representada por los modelos J-4 y LDO 5. Es un gran "mil quinientos kilos" porque ha sido especialmente diseñado y fabricado para que lo sea. Por ejemplo, entre sus novedades podemos citar: un nuevo concepto de cabina que es toda visión, lujo y confort; cuatro marchas sincronizadas que en la ciudad lo permiten todo; una cabina para tres plazas diseñada especialmente para gordos. Ahora, si son flacos... imagínese la comodidad! Además, el acceso a ella: facilísimo. Digno de niños. Y toda esta joya de eficiencia se conduce... con un simple carnet de 2.º.

Y otra novedad.

También lanzamos al mercado el 221; es igual al otro, pero... para media tonelada más.

Visite a su distribuidor Sava y solicite completa información -o una prueba- de cualquiera de ambos modelos.

Los dos revolucionan, por igual, el reparto en la ciudad.

SAVA
S.A. VEHICULOS AUTOMOVILES

UN PRODUCTO E.N.A.S.A.

INTERMARCO

Empresa Nacional de Autocamiones, S. A.

CONCESIONARIO:

GARAGE MARTI S.A.

Vehículos desde 800 a 38.000 Kgs.

**CAJA
DE
AHORROS
DEL
PANADÉS**

¡ Atención !

Nuevos tipos de interés que abonamos en cumplimiento de la Orden del Ministerio de Hacienda de 21 de marzo 1970. (B. O. E. de 23 - 3 - 70).

En Cuentas Corrientes . . .	1 por 100
En Libretas a la Vista . . .	3 por 100
En Libretas a plazo fijo:	
a 3 meses	4 por 100
a 6 meses	5 por 100
a 1 año	5¹/₂ por 100
En Libretas Ahorro - Vivienda	6¹/₂ por 100

FAMILIA QUE AHORRA - FAMILIA FELIZ